

DI ANALYSE

Benjamin Dickow, chefkonsulent
bedi@di.dk, 3377 3573

FEBRUAR 2018

Status quo for dækningsafgiften for første gang siden 2011

I 2018 sænker otte kommuner dækningsafgiften. Der er dog også to kommuner, som har genindført afgiften, og det er første gang siden 2012, at en kommune har valgt at hæve afgiften for det lokale erhvervsliv. Fastholdelse af dækningsafgiften i særligt de store bykommuner og i hovedstadsområdet er dermed med til at sænke velstanden i Danmark.

Dækningsafgiften er blevet reduceret eller afskaffet i mange kommuner

Dækningsafgiften på retur

Mange kommuner er opmærksomme på, at det lokale erhvervs-klima har stor indflydelse på væksten og udviklingen af lokale arbejdspladser. Det har over de senere år givet sig udslag i en række positive kommunale erhvervstiltag, herunder en sænkning af dækningsafgiften, der er en ejendomsskat på virksomhedernes bygninger.

Dækningsafgiften er en frivillig kommunal erhvervsskat, og siden 2012 har 32 af de 47 kommuner, der dengang opkrævede dækningsafgift, sænket afgiften. Kun to kommuner har på et tidspunkt i samme periode valgt at sætte afgiften op, dog stadig til et lavere niveau end udgangspunktet i 2012. I budgettet for 2018 har otte kommuner valgt at sænke afgiften. Der opkræves dog stadig 2,3 mia. kr. i dækningsafgift på landsplan.

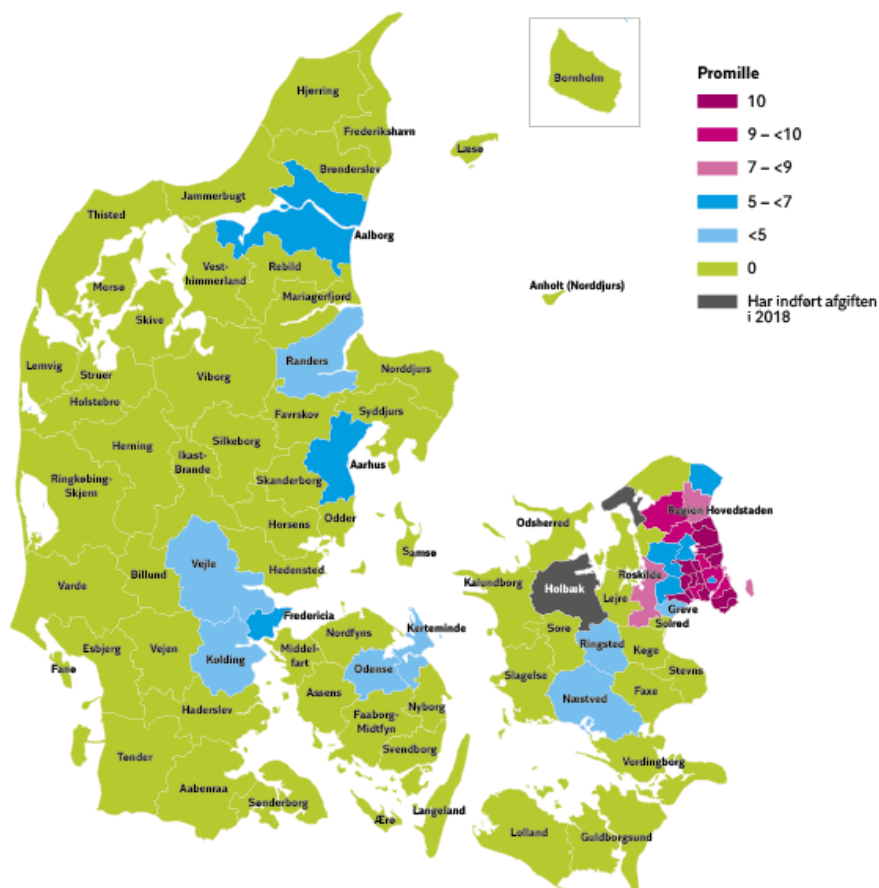
39 kommuner opkræver dog stadig ca. 2,3 mia. kr. årligt fra de lokale virksomheder

10 kommuner har over de senere år valgt helt at afskaffe dækningsafgiften. Holbæk afskaffede afgiften fra 2014, Halsnæs, Silkeborg, Sorø og Sønderborg afskaffede afgiften fra 2015, Middelfart afskaffede afgiften fra 2016, og Nyborg, Horsens, Frederikssund og

Dansk Industri

Kalundborg afskaffede afgiften i 2017. Desværre har både Holbæk og Halsnæs valgt at genindføre afgiften i 2018. Det efterlader fortsat 39 kommuner, som tilsammen opkræver de ca. 2,3 mia. kr. fra de lokale virksomheder via afgiften.

Ser man nærmere på, hvilke kommuner der stadig vælger at opkræve dækningsafgift, tegner der sig et mønster af, at det er de kommuner, som har store byer eller udgør en del af hovedstadsområdet.

Dækningsafgiften bruges ikke på forbedringer for erhvervslivet

Oprindeligt skulle dækningsafgiften bruges til forbedringer for erhvervslivet

Dækningsafgiften var oprindeligt tiltænkt som en måde for kommunerne at få dækket nogle af udgifterne forbundet med at servicere de lokale virksomheder. Følgelig skulle man kunne forvente, at virksomhedernes tilfredshed med den kommunale service er højest i kommuner med dækningsafgift.

Men sådan bruger kommunerne ikke provenuet i dag

DI's årlige undersøgelse af det lokale erhvervsklima viser imidlertid, at denne sammenhæng er fraværende. Ingen af kommunerne i undersøgelsens top-ti opkræver dækningsafgift.

Fællestrækket for de kommuner, der stadig opkræver afgiften, er snarere, at de alle nyder godt af store statslige investeringer, pri-

Tendensen er snarere, at det er kommuner med nem adgang til statens infrastruktur, som opkræver afgiften

Afgiften gør det dyrere for virksomheder at investere i bygninger

Også selvom det er i form af eksempelvis grønne renoveringer

mært i uddannelse og infrastruktur. Særligt kommunerne i hovedstadsområdet er flittige til at opkræve afgiften, og de sikrer sig dermed - sammen med Aarhus, Aalborg og Odense - en årlig ekstra betaling på godt to milliarder kroner fra de virksomheder, som har brug for at ligge tæt på statens uddannelsesinstitutioner for at kunne tiltrække den nødvendige veluddannede arbejdskraft. De resterende knap 10 procent af dækningsafgiften opkræves af kommuner med nem adgang til motorvejsnettet.

Afgiften rammer alt fra grønne tiltag til kantiner

Dækningsafgiften gør det dyrere for virksomhederne at udvide eller forbedre deres bygninger, da alle forbedringer regnes med i værdien af bygningen og dermed bliver pålagt dækningsafgift. Det betyder f.eks., at hvis en virksomhed vil energirenovere en produktionshal eller kontorbygning af hensyn til den grønne omstilling, så skal der betales dækningsafgift af forbedringen - hvert år.

Afgiften rammer også virksomheder, som vil give deres medarbejdere bedre arbejdsforhold gennem investeringer i eksempelvis støjrreducerende tiltag, bedre kontormiljøer eller bare en kantine. Afgiften rammer altså virksomheder i vækst, når de udvikler og udvider deres bygninger, men den er indrettet, så den opkræves uafhængigt af, om virksomheden har overskud eller underskud og er dermed også særlig hård ved virksomheder i dårlige tider.

Faktaboks om dækningsafgiften

Dækningsafgiften er en ejendomsskat på erhvervsjendomme, som den enkelte kommune kan vælge at pålægge det lokale erhvervsliv i tillæg til den almindelige grundskyld. Den opkræves årligt af værdien på forretningsejendomme på baggrund af den såkaldte "forskelsværdi", der er forskellen imellem ejendomsværdien og grundværdien baseret på de offentlige vurderinger – fratrukket 50.000 kr. Dækningsafgiften er skat, der hæmmer virksomhedernes vækstmuligheder, fordi pengene i stedet kunne være gået til investeringer og nye arbejdspladser.